

som skyldes Oprettelsen af 4 Politimesterembeder udenfor København. Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at det nuværende Antal af disse Embeder i Provinserne er fastsat paa et Tidspunkt, da Befolkningen derude var langt mindre talrig end nu og Forretningernes Arter og Antal langt færre end nu. Derfor maa man vente, at der i Tidens Løb, selv om Retsplejeloven ikke gennemføres, vil komme en Forøgelse af Underdommerembedernes Antal. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at forrige Aar skred vi ganske vist til Nedlæggelse af Byskriverembedet i Svendborg. De Udgifter, jeg her har omtalt, kan i alt væsentligt henregnes baade til den kriminelle og den civile Retspleje og andrager altsaa cirka 400,000 Kr.

Af Udgiftsforøgelsen paa godt 300,000 Kr. til den kriminelle Retspleje er Udgiften til Nævninger Hovedudgiften, idet den i alt anslaaes til cirka 205,000 Kr. Den næste Hovedudgift, der hører herhen, er Forøgelsen af Udgifterne til Aktorer og Defensorer, som kalkuleres til 110,000 Kr. Med Hensyn til Udgifterne vedrørende Nævninger vil jeg udtrykkeligt bemærke, at den har været opført med et større Beløb tidligere fra Justitsministeriets Side, men den paagældende Embedsmand, som baade den Gang og nu har foretaget denne Beregning, formener at have begaaet en Fejlregning eller Fejlskrivning forrige Gang, saaledes at en væsentlig Reduktion af Beløbet skyldes denne Omstændighed. Min personlige Mening er, at det Beløb, der er opført til Bestridelse af Udgifterne ved Nævningesager, er anslaaet betydeligt for højt. Der henvises i Bilagene til Lovforslaget til en Artikel i „Ugeskrift for Retsvæsen“ for 1910, hvori en anerkendt Overretssagfører her i Byen har beregnet disse Udgifter til et meget ringere Beløb. Sandheden ligger vel midt imellem, men Beløbet er som sagt kalkulatorisk.

Blandt de Love, som ifølge Retsplejeloven skal gennemføres, før den træder i Kraft, er for det første *Lønningslov for forskellige af de i Lov om Rettens Pleje omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd*. Der har tidligere været fremsat Forslag om en saadan Lov i Landstinget. Saa vidt jeg erindrer, var der ingen Uenighed om den Løn, som skulde gives til andre Embeds- og Bestillingsmænd end Dommere; kun med Hensyn til Dommere var der nogen Uoverensstemmelse mellem Regeringsforslaget og Landstinget. Jeg indrømmer, at det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte, nærmest slutter sig til Landstingets

Affattelse, men det indeholder dog forskellige Afvigelser. Det foreslaas, at Formanden i Højesteret skal have 12,000 Kr. i Løn, de øvrige Højesteretsdommere 9,000 Kr.; Formændene i Landsretterne og Sø- og Handelsretten skal have samme Løn som Højesteretsdommerne. Der er ingen Stigning i disse Lønninger, ingen Forskel mellem Begyndelses- og Slutningsløn. Dette skyldes den Betragtning, at Dommere egentlig har mere Brug for den store Gage i deres yngre Alder, naar de har en stor Børneflokk at opdrage; de kan f. Eks. have Børn, som studerer; Dommere opnaar jo i Regelen Embede i en Alder af omkring 50 Aar. Naar de bliver 70 Aar, har de Børnene fra Haanden, og saa kunde de maaske nøjes med en mindre Gage. De øvrige Landsretsdommere faar efter Lovforslaget 6,000 Kr., stigende hvert 3die Aar med 500 Kr. til 8,000 Kr. Formanden i Københavns Byret faar 7,000 Kr., stigende hvert 3die Aar med 500 Kr. til 9,000 Kr., de øvrige Byretsdommere 5,000 Kr., stigende til 7,000 Kr. Jeg antager, man vil give mig Ret i, at det ikke er en stor Gage at give en Mand, der bliver Byretsdommer. I Øjeblikket er Lønningen for en Kriminalretsassessor 4,520 eller 4,540 Kr., saa det er ikke noget stort Tillæg, der gives. 5,000 Kr. forekommer mig ikke at være højt; jeg synes, man daarligt kan give en ringere Løn. Jeg skal i denne Forbindelse fremhæve, at disse Dommere ikke har Spor af Sportler eller lignende ved Siden af. Mange af dem har heller ikke de saakaldte „Ben“; det er noget, der som Regel først kommer senere. 5,000 Kr. her i København maa som sagt siges at være en meget beskeden Gage, naar man vil have 1ste Klases Jurister. Heller ikke Landsretsdommernes Gage kan siges at være høj.

Dernæst skal der ifølge § 998 i Retsplejeloven vedtages *Forslag til Lov om Retsafgifter*, og et saadant Lovforslag har tidligere været fremsat i Landstinget. Det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte, adskiller sig fra det tidligere fremsatte paa forskellige Punkter. Det væsentligste er det, at Lovforslaget indskrænker sig til at angaa Retsafgifter i Domssager, medens de andre Retsafgifter, der ikke vedrører Domssager, ikke er medtagne. Det er nemlig ikke nødvendigt at medtage andet end Retsafgifterne i Domssager, thi det er kun for deres Vedkommende, der sker nogen Forandring ved Retsplejeloven. Gaar man til Forandring af Sportelreglementet som Helhed, udsætter man sig for en Nedgang i Statsindtægterne, og hvor stor den vil blive, lader sig ikke paa Forhaand be-